

Nautn / Conspiracy of Pleasure

Anna Hallin · Birgir Sigurðsson · Eygló Harðardóttir
Guðný Kristmannsdóttir · Helgi Hjaltalín Eyjólfsson
Jóhann Ludwig Torfason

Nautn / Conspiracy of Pleasure

Listasafnið á Akureyri og Listasafn Árnesinga Hveragerði

Ávarp

Foreword

Hlynur Hallsson
Inga Jónsdóttir

sýningarstjórar
curators

Sá dýnamíski kraftur sem oft fylgir samvinnu var það sem frumkvöðlarnir Anna Hallin og Guðný Kristmannsdóttir sóttust eftir þegar þær leituðu til jafn ólíkra listamanna og eiga verk á sýningunni *Nauth / Conspiracy of Pleasure*. Þær fengu til liðs við sig þau Birgi Sigurðsson, Eygló Harðardóttur, Helga Hjaltalín Eyjólfsson og Jóhann Ludwig Torfason. Hópurinn hittist og velti fyrir sér hvernig væri hægt að vinna með þetta spennandi efni á mismunandi vegu. Í samstarfinu verður til afl sem nærir sköpun og veitir nautr við það að skapa, að sjá óvænta útkomu, að miðla og fá viðbrögð; kraftur sem starfsfólk Listasafnsins á Akureyri og Listasafns Árnesinga vildu virkja, njóta og koma á framfæri. Í samvinnu við listamannahópinn og innbyrðis innan safnanna, við skipulagningu og uppsetningar sýningarinnar, gafst tækifæri til þess að efla þennan kraft. Afraksturinn er sýning, sett upp bæði norðanlands og sunnan, dagskrá þar sem viðfangsefni sýningarinnar eru til skoðunar og umræðu og svo þessi sýningarskrá. Við viljum þakka listamönnum fyrir ánægjulegt og skapandi samstarf og vonum við að þú, lesandi góður, njótir einnig afrakstursins.

A dynamic force often accompanies collaboration and that is what the promoters Anna Hallin and Guðný Kristmannsdóttir were looking for when they sought cooperation from such different artists as the participants in the exhibition *Nauth / Conspiracy of Pleasure* are. They joined up with Birgir Sigurðsson, Eygló Harðardóttir, Helgi Hjaltalín Eyjólfsson and Jóhann Ludwig Torfason. The group met and pondered on ways to work with this challenging issue in variable ways. Within the collaboration an energy was created which nurtures creativity and gives pleasure through creation, surprising results, sharing and reactions; energy which the staff at Akureyri Art Museum and LÁ Art Museum wanted to harness, enjoy and promote. Cooperation with the group of artists and between the museums, through organizing and putting up the exhibition, presented an opportunity to strengthen this energy. The yield is an exhibition, put up both in the north and south parts of the country, a programme which examines the topic of the exhibition and a discussion, as well as this catalogue. We would like to thank the artists for an enjoyable and creative cooperation and we hope that you, dear reader, will enjoy the results.

Nautn / Conspiracy of Pleasure

Markús Þór Andrésson

sjálfstætt starfandi sérfræðingur í myndlist
independant visual arts professional

Samkvæmt aldargamalli kenningu Sigmundar Freuds stjórnast manneskjan, að meira eða minna leyti, af nautn. Þegar líkamlegum, andlegum og kynferðislegum hvötum er sinnt, framfylgjum við því sem sálgreinandinn kallaði „vellíðunarlög-málið.“ Það snýr að þeim driftkrafti sem miðar að því að fullnægja öllum þörfum, löngunum og þrám. Sé þeim ekki svalað getur það valdið kvíða og spennu. Hvatinar búa þó samkvæmt lögmálina í öðrum fylgsnum hugsans en rökræn hugsun, sem tekur meðal annars mið af siðferðislegum og samfélagslegum gildum, og þarna á milli ríkir stöðug togstreita. Kortlagning hugsans af þessu tagi vekur alltaf áhuga manna og sitt sýnist hverjum. Kenningar Freuds hafa verið gagnrýndar í bak og fyrir en eftir sem áður eru viðfangsefnin jafn áleitin.

„Bæla, bæla, bæla meir!“ sungu Gipsy Kings hér um árið (eða svo heyrdist manni) og höfðu konungarnir víast lög að mæla. Við reynum í sífellu að halda aftur af okkur því það virðist manninum í blóð borið að fara fram úr sér. Við lærum viðmið í æsku þar sem okkur eru innrætt ýmis boð og bönn. Lög og reglur eru sett, til að við nautnasvölun gangi maður ekki á hlut náunga síns og trúarbrögð setja fólkisíðferðislegar hömlur. Skilaboðin eru allt um lykjandi en þau eru ákaflega misvísandi og munu einstaklingar og samfélög sjálfsagt aldrei sættast á skýrar línur í þessum efnum. Prátt fyrir allt rennir ýmislegt stoðum undir þann grun að

According to Sigmund Freud's theory the human being is more or less controlled by pleasure. When one's physical, spiritual and sexual urges are met, we are executing what the psychoanalyser calls the "pleasure principle". That addresses the driving force that aims to fulfill all our needs, longings and desires. The lack of satisfying those can lead to anxiety and stress. The urges however, according to the principle, dwell in different hideouts in the brain from those of reasoning, which consider among other things, moral and sociological values, and a constant conflict is ongoing. This kind of mapping our brains always sparks an interest – but so many men, so many minds. Freud's theories have been hugely criticized but the subject still remains equally haunting.

We are constantly trying to restrain ourselves, since it seems to be our nature to go to extremes. Early on we get acquainted with the dos and don'ts of social norms. Laws and regulations prevent us from abusing our fellow man when satisfying our pleasures, and religions set moral boundaries. Though misleading, the messages are all-encompassing and individuals and societies will undoubtedly never agree on clear borders in these matters. Various things, however, will confirm that repression possibly leads to some kind of outburst – possibly on a very different front. When one's needs are not met in one area, it will lead to excessive consumption in another area.

bæling leiði til þess að útrás brjótist með einhverju móti fram og þá ef til vill á allt öðrum vígstöðvum. Fái maður ekki svalað þörfum sínum á einu sviði leiði það til ofneytslu á öðrum vettvangi.

Saga nautnar er um leið saga neyslusamfélagsins sem keyrt er áfram á uppfærðri útgáfu af vellíðunarlögðmálinu. Allt um kring er ofhlæði áreitis, hafsjór upplýsinga og mynda sem talar til okkar og tælir okkur, á götum úti og inni á heimilum. Hversdagslíf okkar er undirlagt af einföldum lausnum sem miða að því að mæta fjölbreytilegum þörfum. Þó rennir mann í grun að búið hafi verið að hanna þörfina löngu áður til þess að geta síðan selt lausnina. Í kaupbæti fylgir samviskubitið; „guilty pleasure“. Þær gömlu grunnþarfir sem Freud vísaði til í sínum rannsóknum hafa tekið breytingum í meðfórum samtímans þar sem nýjar þarfir eru linnulaust fundnar upp. Nautnin gengur kaupum og sölum í eins konar hagkerfi þar sem við verðlaunum okkur fyrir allt og ekkert. Þá er nautnaferlið, ef svo mætti að orði komast, á öðrum hraða nú til dags en fyrir hundrað árum. Nú gildir að njóta um leið og löngun til þess vaknar; „instant pleasure“.

Þannig verður spurningin um það hvað sé mannum náttúrulegt, eðlilegt og beinlínis lífsnauðsynlegt, og hvað sé tilbúnингur, fals og óþarfi, sífellt áleitnari. Viðfangsefnið hefur átt upp á pallborðið alla tið síðan Freud kom orðum að því fyrir margt löngu og margt verið ritað, einkum um vaxandi undanlátsssemi við óæskilegum nautnum í daglegu lífi. Á seinni hluta síðustu aldar vorum við „að læra af Las Vegas“¹ enda borgarumhverfi nútímannsins orðið „tilbrigði við skemmtigarð“². Um leið vorum við að „skemmta okkur til óbóta“³ í „samfélagi sjónarspilsins“⁴. Nú á 21. öldinni horfir öðruvísí við eftir að tilvist mannsins hefur að miklu leyti flust yfir á stafrænt form. Á það ekki síst við um langanir og nautnir sem eru bindiefnið í hinum mikla veraldarvef. Kenningasmiðir og heimspekingar kasta nú fram hugmyndum um „hvernig við

The history of pleasure is also the history of the consumer society which is run on an updated version of the pleasure principle. All around us is an overload of stimulus, an ocean of information and pictures that speak to us and tempt us, on the streets and inside our homes. Our everyday lives are filled with simple solutions, aiming to meet our various needs. Even so, one suspects that the needs were designed long before, in order to sell the solutions. Guilt is the bonus; guilty pleasures. The old basic needs that Freud refers to in his research have changed through the handling of our times, where new needs are unceasingly being invented. Pleasure is bought and sold within some sort of economy where we reward ourselves for everything and nothing. The pleasure process is, so to speak, at a different tempo today than a hundred years ago. Nowadays it is valid to enjoy a thing as soon as the desire for it arises; instant pleasure.

Therefore the question on what is natural, normal and explicitly vital for human beings and what is fiction, false and frivolous, becomes ever more obtrusive. The subject has been in everyone's books all the way since Freud formulated it so long ago, and a lot has been written, especially on the growing compliance to unwanted desires in everyday life. In the latter part of the last century we were "learning from Las Vegas"¹ and indeed the modern man's cityscape had become a "variation on a theme park"². Simultaneously we were "amusing ourselves to death"³ in a "society of the spectacle"⁴. Now, in the 21st century, things look different whereas human existence has, to a large extent, become digital. That applies especially to longings and desires, which are the binding agent for the world wide web. Theorists and philosophers now present ideas on "how we became posthuman"⁵ when a "rendezvous of the body and technology"⁶ was upon us. Does digital reality serve us as an outlet for unrestrained

urðum síðmennsk”⁵ þegar upp rann „stefnumót líkama og tækni”⁶? Hjálpar stafrænn veruleiki okkur að fá útrás fyrir óheftar langanir eða espast þær bara upp og heimta að lokum útfærslu í raun-veruleikanum?

Upphaf sýningarinnar sem hér um ræðir á sér stað í samtölum á milli listamanna um einmitt þessi margslungnu og um margt skemmtilegu hugðarefni. Hvar liggja mörkin á milli þess að leggja eðlilega og manneskjulega rækt við unað og ánægju annars vegar og hins vegar þess að gangast þessum eiginleikum hömlulaust á vald? Hvenær verður eitthvað að blaði? Hver er munurinn á munúð og ofgnótt, erótík og klámi, fegurð og kitsch, löngun og fíkn, metnaði og græðgi, háleitum markmiðum og firru? Hver hefur vald til þess að setja fram þessar skilgreiningar? Greinarmunurinn liggr misjafnlega eftir viðmiðum, tínum, samfélögum og hópum. Körnum og konum eru sem dæmi uppálogð mismunandi viðmið. Þá setja einstaklingar sér mörk sem kunna að vera missveigjanleg manna á milli. Og við hneykslumst hvert í kapp við annað um leið og við stöndum einhvern að því að njóta umfram það sem eðlilegt kann að teljast. Eða sendum við komandi nautnasegg í meðferð.

Upp úr samræðum nokkurra listamanna spratt hugmyndin um að setja saman sýningu sem endurspeglæði þessar pælingar. Fundir og ráðagerðir stóðu í rúmt ár þar sem margt bar á góma um nautn, girnd, hvatir og fýsn. Ólíkar birtingar-myndir þessara eiginleika í daglegu lífi voru meginviðfangsefnið en jafnframt hvaða hlutverki þeir gegna í listsþópum. Fullnægir tilurð listaverks djúpstæðum og óheftum hvötum undirmeðvitundar listamannsins? Eða nær hann/hún að hemja ferlið með rökhugsun og lærðum vinnubrögðum? Á sýningunni getur að líta ný verk þar sem sex listamenn leiða saman hesta sína og velta upp spurningum um nautnina, hver frá sínu sjónarhorni og forsendum.

longings, or only to provoke them and in the end demand a real implementation?

The starting point for this exhibition took place in communication between the artists on precisely these complex and most often amusing interests. Where do the boundaries lie between normal and humane nurturing of pleasures and joys, on the one hand, and submitting to them without restraint, on the other hand? When does anything become a fetish? What is the difference between sensuality and excessiveness, eroticism and pornography, beauty and kitsch, desire and addiction, ambition and greed, lofty goals and nonsense? Who has the power to put forth these definitions? The distinction depends on standards, era, societies and groups. As an example, standards for men and women vary. Boundaries that individuals set for themselves may be variably flexible. And we are all shocked as soon as we witness somebody enjoying beyond what is considered normal. Or do we send the sensualist in question into rehab?

Out of a conversation between a few artists, the idea to put together an exhibition that would reflect these speculations was born. Planning took place over the course of a good year, where various things came up regarding pleasure, desire, urges and cravings. Different manifestations of these traits were the main subject as well as what role they play in art creation. Does the creation of an art piece cater to deep and unrestrained urges of the artist's subconscious? Or does he/she manage to tame the process through reasoning and trained working methods? At the exhibition, we can see new works from six artists who collaborate in posing questions on pleasure, each from their own perspective and on their own terms.

The abstract works of Eygló Harðardóttir do not make claims to a certain subject in themselves, and even less to a value-charged concept such as pleasure. The characteristics of the works are not visualisation of ideas; but the yield of a struggle

Óhlutbundin verk Eyglóar Harðardóttur bera ekki með sér fullyrðingar um sérstakt umfjöllunarefni í sjálfu sér, hvað þá gildishlaðið hugtak eins og nautn. Eiginleikar verkanna liggja fjarri því að myndgera hugmyndir, þau eru afrakstur glímu við efni og aðferð. Í vinnsluferlinu eru skilgreiningar og rökhugsun látin lönd og leið. Sveigt er hjá auðveldum lausnum og því sem kann að virka vel af því að það vekur með manni stundarhrifningu. Áskorunin felst í að ná einhverju djúpstæðara fram, dvelja með efninu og prófa eitthvað nýtt. Ríghalda ekki í gefin markmið heldur vera vakandi fyrir því sem kann að koma manni upp í hendur af tilviljun, í ferlinu. Skoða rönguna, brottkastið, hið óásjálega. Verkin krefjast einhvers, þau nudda og heimta úrvinnslu þar til þau eru fram komin. Þá er eins og slakni á öllu og ferlið stöðvast. Nautnin felst í þeim drifkrafti sem knýr áfram þetta vandasama ferli.

Það er vandi að gera greinarmun á því hvort verk Eyglóar verða til af ásetningi eða í ósjáfráðu ferli. Sem listamaður er hún sér meðvituð um að það sem hún er með í höndnum hverju sinni verður hugsanlega að listaverki. Þannig blandast nautn augnabliksins í miðju sköpunarferli, eftirvæntingunni um að á einhverjum punkti verði verkið fullklárað. Í verkunum sem hún hefur gert sérstaklega fyrir sýninguna vann hún einkum með japanskan pappír, gifs og neonlit. Fjölmargt annað kom við sögu, hugmyndir eins og þensla og þjöppun, rétta og ranga, að taka sundur og setja saman á ný. Nautnin felst, í hennar tilviki, í lendum hins nýja og ókunnuga, utan fyrirfram kunnra þæginda, að ögra sjálfri sér og uppskera svo að lokum eitthvað bitastætt.

Anna Hallin má segja að sé á áþekkum nótum í afstöðu sinni. Áherslur hennar felast í vinnuferlinu og þeirri ánægju sem það veitir. Hún lýsir því sem svo að hún fari inn á svæði þar sem hún hefur fulla stjórn. Utanaðkomandi áreiti, daglegt amstur eða sveiflur lífsins ná ekki þar inn. Það er ekki þar með

with material and method. In the work process definitions and reasoning are abandoned. Simple solutions and effectiveness are ignored since those only trigger a moment long fascination? The challenge is in capturing something deeper; in dwelling with the material and trying something new. Not clinging to the given goals, rather stay alert and spot whatever one might come upon by coincidence during the process. Examine the reverse, the discards, the unsightly. The works demand something, they fret and insist on the process until they have emerged. At this point, it is as if everything eases and the process dies down. The pleasure is in the force that drives this complicated process.

Distinguishing whether Eygló's works are created with intention or spontaneously is difficult. As an artist she is aware that what she has in her hands each time will potentially become an art piece. Therefore the pleasure of the moment, in the middle of the creative process, blends in with the anticipation of a finished art piece. For the works she created especially for the exhibition she mostly used Japanese paper, plaster and neon color. Numerous other elements were involved, ideas such as expansion and compression, reverse and right side, to take apart and assemble again. In Eygló's case the pleasure is found in the grounds of the new and unknown, stripped of before-known conveniences, to challenge herself and then reap something significant.

Anna Hallin has a similar attitude. Her focus is on the work process and the pleasure she gets from that. She describes it as entering a territory where she is in full control. External stimulus, daily rounds or life's flings do not have access to that territory. Not that she knows beforehand what can happen there but it is on her terms and within a frame, ruled by her own principles. Her confidence in this situation is based on her years of experience

sagt að hún viti fyrirfram hvað kunni þar að gerast en það er á hennar forsendum og innan marka sem þó lúta hennar lögmálum. Sú fullvissa hefur Önnu hlotnast eftir áralanga vinnu með þá listmiðla sem hún vinnur með. Á sýningunni eru það teikning og leir, hvort tveggja efni þar sem lítið má út af bregða til þess að allt fari forgörðum. Nautnin felst í því að finna fyrir hæfni sinni með efnið en leita í sífellu leiða til að ögra sér og ná lengra.

Verk Önnu eru líkamleg og innblásin af sígildum búkmyndum (torsó) höggmyndasögunnar. Þau eru þó langt í frá fígúratíf, þvert á móti eru þau ósamhverf, en form þeirra eru ávöl og lífræn. Návist líkamans kemur ekki síst fram í því hvernig form verkanna virðast kalla á snertingu og nánd. Fjölbreytt áferðin er ýmist mött, gráf, slípuð eða glansandi sem dregur fram kitl í fingurgómana. Maður skynjar umbreytingu efnisins við brennsluna, sér hvernig glerungurinn bráðnar og harðnar svo í miðju ferli. Teikningarnar ramba, eins og leirverkin, á mörkum hins stýriláta og ósjálfráða. Markviss lína kallast á við slettur og kám. Önnu er hugleikin sú ánægja sem sprettur úr milliliðalausum handverki, þar sem hugsun og athöfn er beinskeytt og án utanaðkomandi truflunar. Einhvers konar núvituð listsköpun.

Birgir Sigurðsson skoðar nautnahugtakið á mörkum andstæðna eins og hins líkamlega og huglæga, hins jákvæða og neikvæða. Hvar svo sem nautnum er skipað á slíkt róf eru þær frekar á athygli í hinu daglega lífi og heimta að þeim sé sinnt. Listamaðurinn hefur áður sett fram sjálfssævisöguleg verk sem byggjast meðal annars á matarfíkn. Með því að skoða sérstaklega eigin reynslu varpar hann fram opinskáum og áleitnum spurningum um eðli þess sem almennt telst til óhófs. Í verki sínu á sýningunni nú, setur hann fram áframhaldandi vangaveltur um stjórn og óstjórn ásamt einhvers konar hreinsunarferli eða friðþægingu. Birgir hefur valið matargerð og dans sem dæmi um eitthvað sem vekur með

working with the art mediums she has chosen. In this exhibition it is ink and clay, both materials where small mistakes can result in everything going down the drain. The pleasure lies in knowing her abilities but constantly searching for ways to challenge herself and go further.

Anna's works are physical and inspired by sculpture-history's timeless torsos. Yet they are far from being figurative, on the contrary they're dissymmetrical, but the forms are curved and organic. The presence of the body is especially evident in how the form of the clay pieces seem to call for contact and intimacy. The complex texture is either matte, coarse, polished or shiny, which produces a tickling sensation in one's fingertips. One can sense the metamorphosis of the material in the burner, see how the glaze melts and then hardens in the middle of the process. The drawings stagger, like the clay pieces, on the verge of the manoeuvrable and the spontaneous. A strict line picks up spatter and smudge. Anna is fond of the pleasure that sprouts from first hand crafts where thought and act are right on target and free of external disturbance. Some kind of mindful art creation.

Birgir Sigurðsson examines the concept of pleasure at the borders of opposites such as the physical and the subjective, the positive and the negative. Wherever the pleasures are situated on such a spectrum, they demand attention in the everyday life and insist on being tended to. This is not the first time the artist sets forth autobiographical work based, among other things, on food addiction. By studying his own experience especially, he poses forthcoming and haunting questions on the nature of what is commonly thought of as excess. With his work in this exhibition he continues to ponder on control and chaos, as well as some sort of cleansing process or atonement. Birgir has chosen cuisine and dance as an example of something that gives him special joy. He exhibits a performance and an

honum sérstaka ánægju. Hann setur fram gjörning og innsetningu þar sem þessi atriði liggja til grundvallar. Þá prentar hann ljósmyndir á dúk og hengir upp eins og þvott á þvottasnúrur.

Hugleiðingar um hin óljósu mörk, sem tæpt hefur verið á, koma fram í verkum Helga Hjaltalín Eyjólfs-sonar. Mörkin sem snúa að því sem samfélagið umber og þeim frávikum sem einstaklingurinn kann að þrá og/eða leyfa sér. Listamaðurinn setur iðulega fram verkfæri eða aðstæður sem ætlað er að framfylgja einhverju sértæku verkefni. Hér setur Helgi fram gráglettna innsetningu sem lýsa mætti sem vinnuborði skiltagerðarmanns sem ekki hefur frétt af pólitískri rétthugsun. Þar fá sleggjudómar og fordómar að dafna óareitt og eru úrelt slagorð sett í aðlaðandi búning markaðshyggunnar. Önnur innsetning sýnir fánastöng í þar til gerðum rennibekk sem hannaður er til að renna fánastangir. Meðfram eru tíu vatnslitamyndir af meðlimum samtakanna sem kenna sig við íslamska ríkið, ISIS. Þar má sjá vígasveitir við dagleg störf, vopnum hlaðnar. Tvö ólík myndefni sem líkast til eru sótt í fréttamyndir eða á netið eru máluð endurtekið í fimm skipti hvort, án þess þó að nokkuð verk sé fullklárað.

Verk Helga minna á hið markmiðsdrifna samfélag sem við hrærumst í. Mælikvarði á árangur er falinn í því hvort tilsettum markmiðum sé náð, hvort heldur í fyrirtækjarekstri eða einkalífinu. Með því að setja fram í verkum sínum undarleg, lokuð ferli sem virðast skilyrt einum, afmörkuðum tilgangi, dregur Helgi í efa möguleikann á að staldra við og meta þá vegferð sem maður kann að vera á. Þegar allra augu eru á að ná settu marki vill spurningin um raunverulegt gildi ferlisins gleymast.

Jóhann Ludwig Torfason setur líkt og Helgi fram kerfi og ferli en í formi myndrænna þrauta. Hann sýnir ólika leiki sem líkjast borðspilum eða myndagátum. Þegar betur er að gáð leynast

installation based on these topics. He has also printed photographs on fabric, which he has hung like laundry on a clothesline.

Contemplations on the before mentioned blurred borderlines, are evident in the works of Helgi Hjaltalín Eyjólfsson. The borderlines of society's tolerance and those deviations that the individual perhaps desires and/or allows himself. The artist frequently presents tools or situations where a particular project is meant to be executed. Here, Helgi presents a humorous installation which could be described as the worktable of a sign-maker who has never heard of political correctness. Prejudgements and prejudice get to prosper undisturbed, and outdated slogans are dressed in capitalism's charming attire. Another installation shows a flagpole in a specially made lathe, designed for shaping flagpoles. Alongside are ten watercolor pictures of members of the organization named after the Islamic State, ISIS. The pictures show heavily armed units getting on with their daily work. Two different picture topics, most likely from news reels or the internet, are painted repeatedly five times each, although none is finished.

Helgi's works remind us of the marked-driven society we live in. Success is measured by meeting certain requirements, both in corporate and private life. By presenting in his works weird, closed processes that appear to be conditioned to serve only one, defined purpose, Helgi doubts the possibility to pause and assess the path one could be following. When everyone's eyes are on reaching a goal they tend to forget the question on the process's real value.

Like Helgi, Jóhann Ludwig Torfason presents a system and a process, but in the form of a pictorial test. He shows different games that resemble board games or rebuses. When taking a closer look, a more dubious message lies behind, out

vafasamari skilaboð að baki sem samræmast ef til vill ekki þeim siðaboðskap sem almennt er við lýði. Kynferðislegir órar, fordómar og fíkn eru sett fram á sakleysislegan hátt, en í formi keppni eða árangursmiðaðs leiks. Fagurfræði verkanna sækir í myndmál eftirstíðsáraðna þegar ákveðið sakleysi og gamansemi einkenndi alla markaðssetningu. Þannig er minnt á að þau gildi og viðmið sem ríkja í siðferðis-málum eru iðulega háð tíðaranda hverju sinni. Ýmist er eitthvað bælt sem síðar þykir eðlilegt að flíka, eða að dregin er upp neikvæð mynd af einhverju sem ádur var látið viðgangast.

Listsköpun Jóhanns er sett fram undir samheiti ímyndaðs verkstæðis sem hann kallar *Pabbaknē*. Það var fyrst kynnt til sögunnar árið 2005 sem einhverskonar yfirskrift eða fyrirtæki sem gaf listamanninum færri á að setja fram efni í nafni einhvers annars en eigin persónu. Þótt leyndarhyggjan sé leikur einn og öllum ljóst hver stendur á bak við verkin, þá opnar þetta hliðarsjálf möguleikann á annars konar tjáningu. Um leið endurspeglar fyrirkomulagið hversu auðvelt hið kapítalíska samfélag hefur gert einstaklingum að skjóta sér undan persónulegri ábyrgð. Í skjóli markaðskerfisins dafna nautnir, skemmst er að minnast græðgi, sem ella fengist síður útrás fyrir.

Kynferðisleg nautn og líkamleg, kemur við sögu í yfirveguðu og stílfærðu myndmáli Jóhanns. Guðný Kristmannsdóttir fer tjániningarríkari leið að sama efni í flennistórum málverkum sem hún vinnur með ýktri pensilskrift, blæbrigðarárkri áferð og litagleði. Myndefnið sækir hún í náttúruna og gamalgrónar skírskotanir sem tengjast munúð og erótík. Kanínur eru iðulega notaðar í tengslum við kynlífsiðnaðinn og tjá mikla virkni í kynferðismálum. Fiðrildi hafa í samhverfu sinni verið táknumynd kvenskapa, ekki síst kóngafidirlindin sem þrútna út af blóði þegar þau brjótast úr þúpum sínum til lífs og bæra vængi sína. Guðný sýnir þessi klisjukennu viðfangsefni á persónulegan hátt í verkum sínum. Hún ummyndar

of tune with what is commonly accepted. Sexual fantasies, prejudice and addiction are presented in an innocent manner, but in the form of a contest or a result-driven game. The work's aesthetics use post-war imagery; when a certain innocence and playfulness characterized all marketing. Thereby we are reminded of the fact that values and standards regarding moral issues often depend on the Zeitgeist. Some issues that are repressed during one period can later be accepted, or a negative picture drawn up of something that was customary before.

Jóhann's art creation is presented under the synonym of an imaginary workshop which he calls *Daddy's knee*. It first came into play in 2005, as some kind of a caption or company that gave artists a chance to present work under someone else's name than their own. Although the secrecy is just a game, and who is actually behind the works is clear to everyone, this alter ego opens up the possibility for a different type of expression. At the same time, the arrangement reflects how easy it is for an individual in a capitalistic society to elude personal responsibility. Pleasures thrive under the protection of the market economy, not to mention greed, that otherwise would have fewer outlets.

Sexual and physical pleasure play a role in Jóhann's well-balanced and stylized imagery. Guðný Kristmannsdóttir chooses a more expressive way towards the same subject in her enormous paintings, which she creates with exaggerated brush strokes, a texture of many nuances and colorfulness. She finds her topics in nature and old familiar references to sensuality and eroticism. Rabbits are frequently used in connection with the sex industry, representing vigorous sexual activity. The symmetry of a butterfly has been seen as a symbol for a vulva, especially the King butterfly which swells up with blood, when braking out of its cocoon, so it may move its wings and live. Guðný exhibits these clichés-like subjects in a personal way, in her works.

þau og afmyndar og notar með sjálfstæðum hætti. Hið munúðarfulla og náttúrulega er jafnframt framandgert með vísun í hið hryllilega og manngerða án þess þó að í þeirri framsetningu felist stigveldi eða dómur.

Guðný fagnar nautninni sam falin er í frjóvgunarferlinu, hvort heldur það á við í kynlífi mannfólksins eða sköpunargleði listamanna. Hún hrífst af hugmyndum súrealistanna sem höfnuðu ásköpuðum gildum hins borgaralega samfélags og leituðu óheftrar tengingar við undirmeðvitundina þar sem draumar, vonir og þrár fengju útrás í frjálsum leik. Guðný leitar einnig fanga í bókmenntum og hafa einkum tvær skáldsögur verið henni ofarlega í huga við gerð verkanna á sýningunni; *Lolita* Nabokovs og *Hamskipti Kafkas*.

Samtöl þeirra sex listamanna sem standa að sýningunni *Nauthn / Conspiracy of Pleasure* opnuðu ótal gáttir sem leiða að og frá þessu margslungna hugtaki. Verkin sem borin eru á borð áhorfenda segja hvert sína sögu, persónulega og samfélagslega. Það sem í ljós kemur er að túlkun manna er ærið fjölbreytt enda misjafnt hvað færir hverjum nauthn og í hve miklum mæli. Þegar viðfangsefnin ólíku eru lögð til hliðar kemur þó fram skýr samhljómur um að listsköpun heyrir þar undir. Og listin er þeim galdrí gædd að eftir að hafa fært listamönum nauthn í sköpunarferlinu margfaldast hún og færir okkur áhorfendum hina skapandi nauthn túlkunar.

Tilvísanir

- 1 Learning from Las Vegas; Robert Venturi, Denise Scott Brown og Steven Izenour (1972).
- 2 Variations on a Theme Park; Michael Sorkin (1992).
- 3 Amusing Ourselves to Death; Neil Postman (1985).
- 4 Society of the Spectacle; Guy Debord (1967).
- 5 How We Became Posthuman: Virtual Bodies in Cybernetics, Literature, and Informatics; N. Katherine Hayles (1999).
- 6 Sæborgin. Stefnumót líkama og tækni í ævintýri og veruleika; Úlfhildur Dagsdóttir (2011).

She transforms and deforms them and uses in an independent manner. At the same time the sensual and the natural is made exotic, with a reference to the horrible and the manmade, though without any hierarchy or judgement.

Guðný celebrates the pleasure of the fertilization process, whether it be sexual activity of humans or the artist's joy of creation. She is fascinated by the ideas of the surrealists who rejected predetermined values of the bourgeois society and searched for unrestrained connection to the subconscious where dreams, hopes and longings were released in sheer playfulness. Guðný also utilizes literature and two novels have especially influenced her work in this exhibition; Nabakov's *Lolita* and Kafka's *The Metamorphosis*.

The conversation between the six artists who participate in this exhibition *Nauthn / Conspiracy of Pleasure* opened many doors into and away from this complex concept. The works that are presented each tell their own story, personally and societally. We come to realize that interpretations vary tremendously from one person to the next, and we all find pleasure in different things. When the different subjects are set aside we see a harmony in art creation being one of the things that provide pleasure. Art is so magical that after it brings pleasure to the artist through the creative process it multiplies and provides us, the viewers, with the creative pleasure of interpreting.

References

- 1 Learning from Las Vegas; Robert Venturi, Denise Scott Brown and Steven Izenour (1972).
- 2 Variations on a Theme Park; Michael Sorkin (1992).
- 3 Amusing Ourselves to Death; Neil Postman (1985).
- 4 Society of the Spectacle; Guy Debord (1967).
- 5 How we Became Posthuman: Virtual Bodies in Cybernetics, Literature, and Informatics; N. Katherine Hayles (1999).
- 6 Sæborgin. Stefnumót líkama og tækni í ævintýri og veruleika; Úlfhildur Dagsdóttir (2011).

Eygló Harðardóttir

Framan / aftan
Front / Back

Veggfóðurspappír,
akrýll, viður, járn, steypa/
Wallpaper, acryl, wood,
iron, concrete, 2016
204 x 101 x 80 cm
Í eigu listamannsins
Courtesy of the artist

Eygló Harðardóttir

Gifs strúktúr

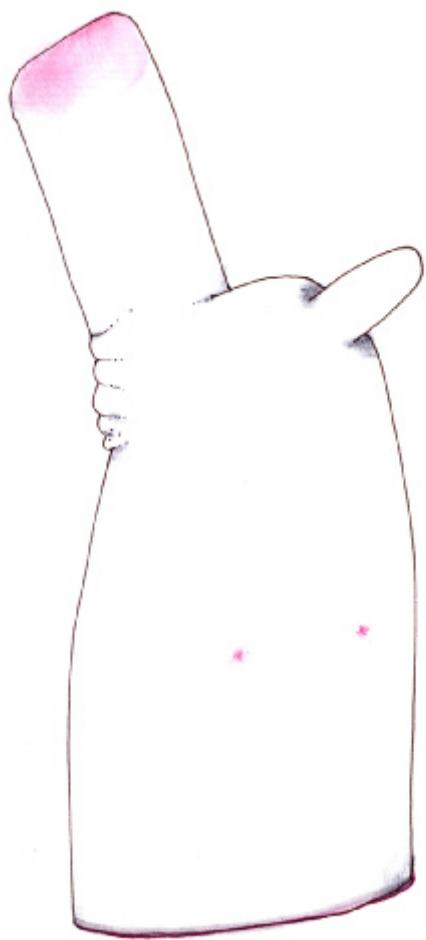
Plaster Structure

Gifs, leir, vatnslitur, akríll, þurppastel/
Plaster, clay, watercolour, acryl, pastel, 2016
10 x 15 x 15 cm
Í eigu listamannsins / Courtesy of the artist

Eygló Harðardóttir
Tvisvar fjögur
Two Four

Pappír, akrýll, vatnslitur, band, viður, járn/
Graphite and coloured pencil on paper, 2015
202 x 204 x 4 cm
Í eigu listamannsins / Courtesy of the artist

Anna Hallin

Úr myndaröðinni Spítalateikningar, nr.18
From the series Hospital drawings, nr.18

Blek og túss á pappír / Ink and tush on paper, 2015

18 x 24 cm

Í eigu listamannsins / Courtesy of the artist

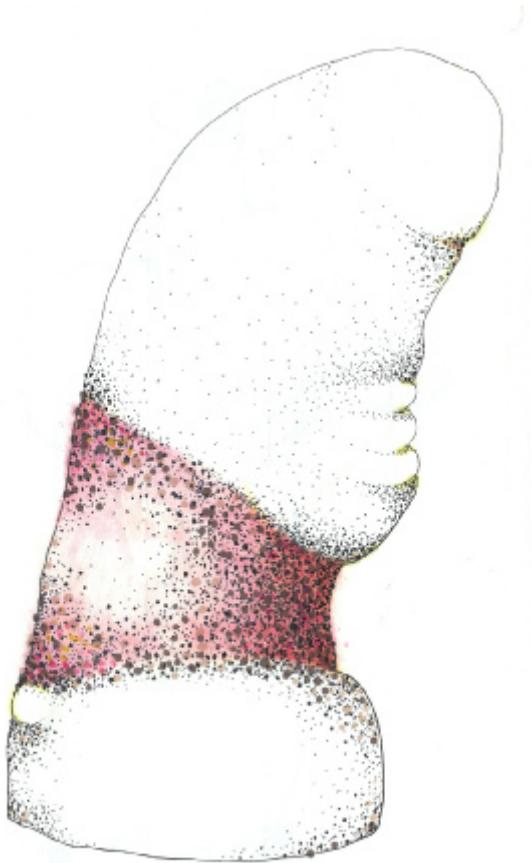
Anna Hallin

Torso 3

Steinleir og glerungar / Stoneware and glazes, 2016

37 x 18 x 12 cm

Í eigu listamannsins / Courtesy of the artist

Anna Hallin

Úr myndaröðinni Spítalateikningar, nr. 16
From the series Hospital drawings, nr. 16

Blek og túss á pappír / Ink and tush on paper, 2015
18 x 24 cm

Í eigu listamannsins / Courtesy of the artist

Birgir Sigurðsson

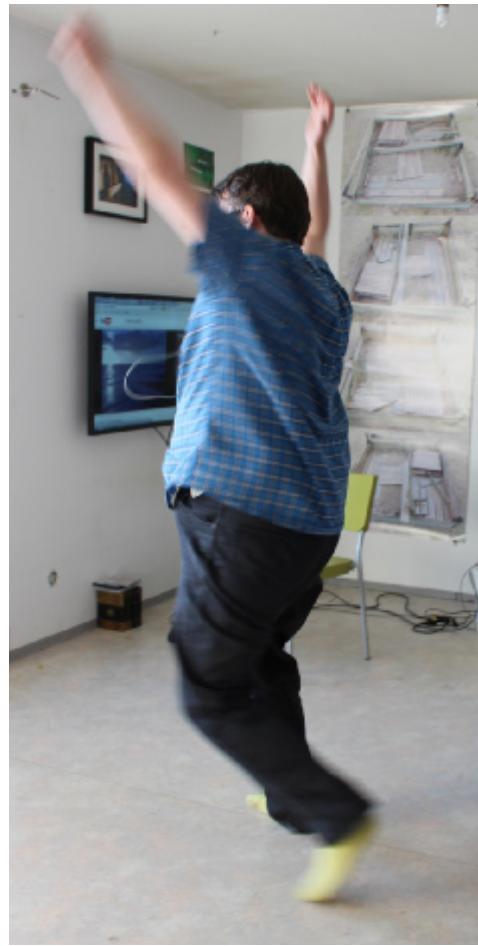
Matargjörningur

Food Performance

Food performance in Hveragerði (the photograph is not from there)

At the opening in Hveragerði, food performance by Birgir (The photograph is not from there)

Í eigu listamannsins / Courtesy of the artist

Birgir Sigurðsson

Dansgjörningur

Dance Performance

Dansgjörningur við opnun sýningarinnar á Akureyri (mynd ekki þaðan)

Dance performance at the opening in Akureyri (the photograph is not from there)

Í eigu listamannsins / Courtesy of the artist

Birgir Sigurðsson

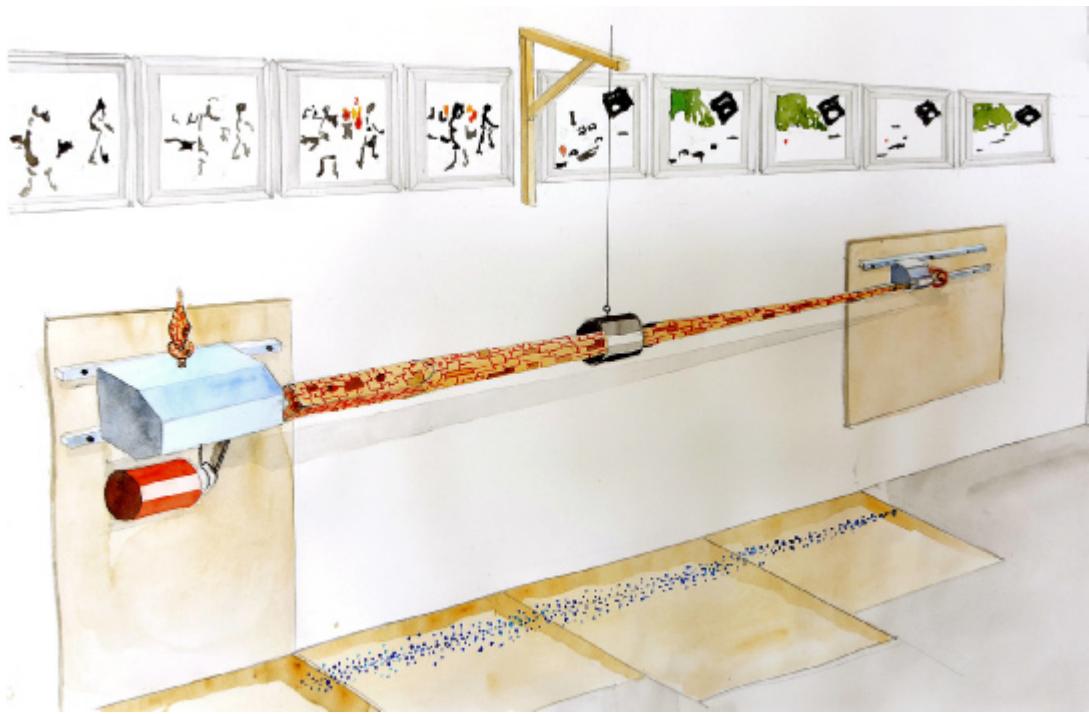
Nautn – líkan af verkinu

Pleasure – model of the work

Innsetning; pappír, ljósmyndir, snúrur, snúrustaurar, blómaker, grjót

Installation; paper, photographs, clotheslines, poles, pots, rocks, 2016

Í eigu listamannsins / Courtesy of the artist

Helgi Hjaltalín Eyjólfsson

(Vinnur sem trukkur fer um sem bíll) – hluti verksins
Works like a truck rides like a car – sketch of the installation

Vatnslitur á pappír, blönduð tækni í innsetningunni
Watercolour on paper, mixed media in the installation, 2016
40 x 50 cm hver örkl / each sheet, innsetning / installation 210 x 500 x 150 cm
Í eigu listamannsins / Courtesy of the artist

Helgi Hjaltalín Eyjólfsson

(Vinnur sem trukkur fer um sem bíll) – vatnslituð skissa af innsetningu
Works like a truck rides like a car – sketch of the installation

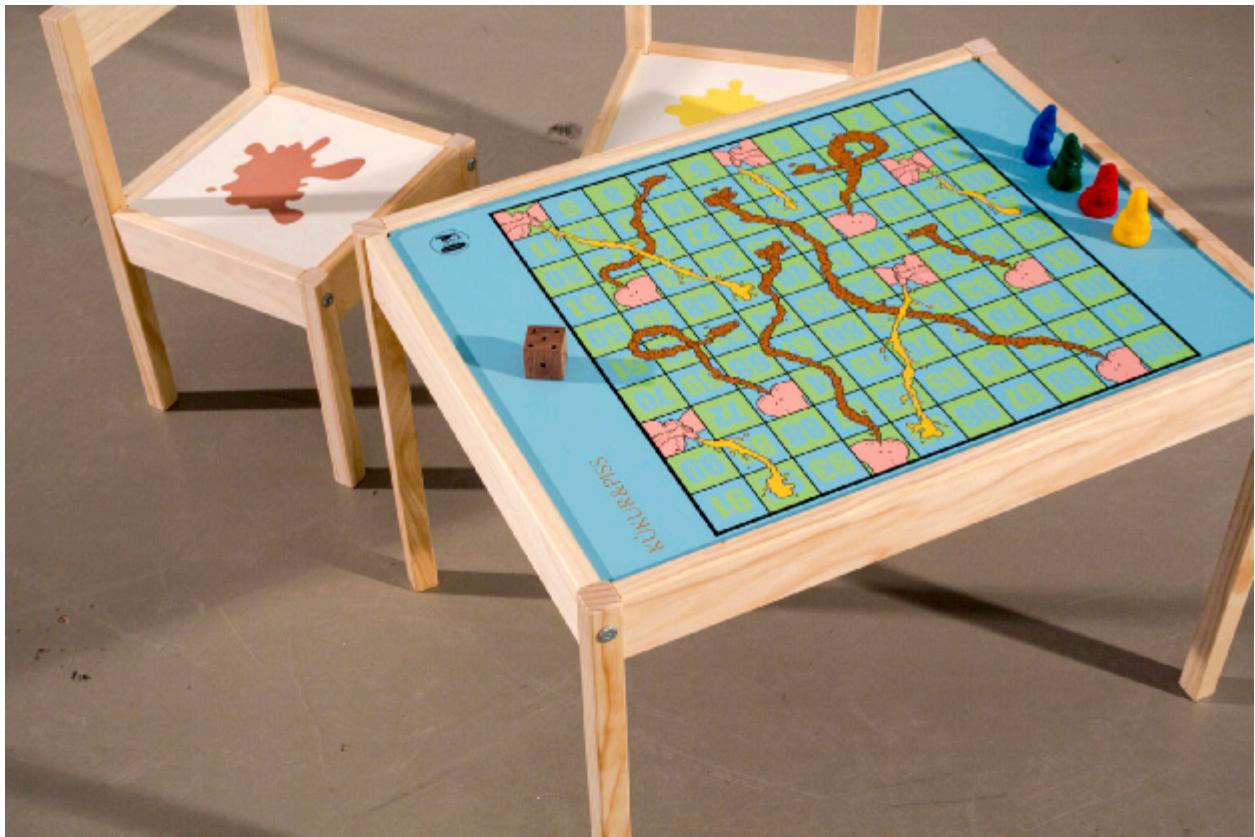
Vatnslitur á pappír, blönduð tækni í innsetningunni
Watercolour on paper, mixed media in the installation, 2016
Skissa / Sketch 40 x 50 cm, innsetning / installation 210 x 500 x 150 cm
Í eigu listamannsins / Courtesy of the artist

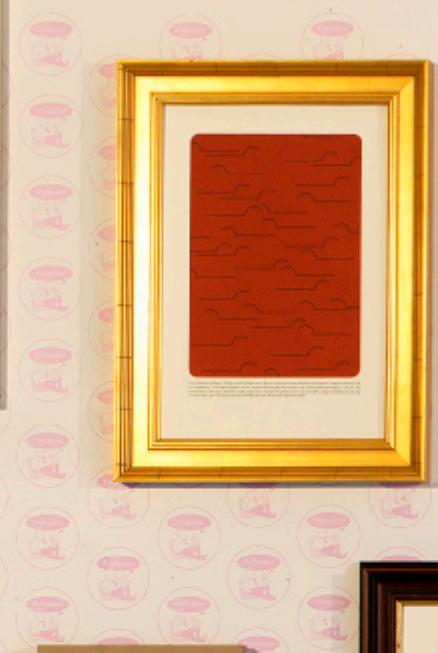
Helgi Hjaltalín Eyjólfsson
(Auðveldar flóttá) – skissa af
innsetningunni
Running made easy – sketch of
the installation
Vatnslitur á pappír, blönduð tækni
í innsetningunni
Watercolour on paper, mixed
media in the installation, 2016
Skissan / The sketch 40 x 50 cm,
innsetningin / the installation
210 x 100 x 100 cm
Í eigu listamannsins
Courtesy of the artist

Helgi Hjaltalín Eyjólfsson
(Auðveldar flótta) – hluti verksins
Running Made Easy – detail
Vinnuborð skiltagerðarmanns, 2016
Worktable of a sign-maker
210 x 100 x 100 cm
Blönduð tækni / Mixed media
Í eigu listamannsins / Courtesy of the artist

Jóhann Ludwig Torfason
Kúkur&piss
Piss&poo
Blönduð tækni / Mixed media, 2016
Borð/Table 63 x 46 x 46 cm
Í eigu listamannsins / Courtesy of the artist

Jóhann Ludwig Torfason

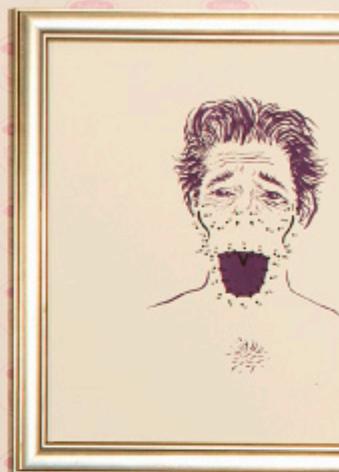
Stoðkerfið

Musculoskeletal

Innsetning, blönduð tækni / Installation, mixed media, 2016

í eigu listamannsins / Courtesy of the artist

Guðný Kristmannsdóttir
Draumur galtar
A Hogs Dream

í þremur hlutum, olía á tré / In three parts, oil on wood, 2014
230 x 500 cm
í eigu listamannsins / Courtesy of the artist

Guðný Kristmannsdóttir

(Ólað fiðrildi)

Strap-on Butterfly

Blönduð tækni / Mixed media, 2016

150 x 150 cm

Í eigu listamannsins / Courtesy of the artist

Guðný Kristmannsdóttir

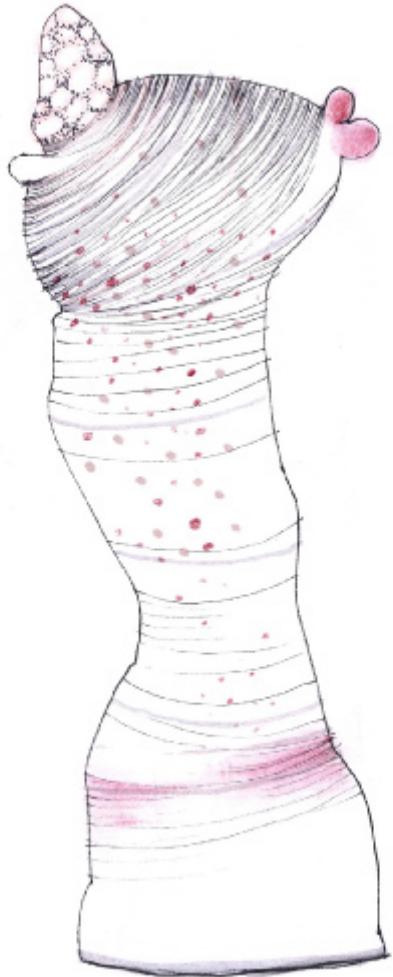
(Ólað fiðrildi)

Strap-on Butterfly

Blönduð tækni / Mixed media, 2016

150 x 150 cm

Í eigu listamannsins / Courtesy of the artist

Anna Hallin

Úr myndaröðinni Spítalateikningar, nr.9

From the series Hospital drawings, nr.9

Blek og túss á pappír / Ink and tush on paper, 2015

18 x 24 cm

Í eigu listamannsins / Courtesy of the artist

Jóhann Ludwig Torfason

Strákarnir
The Boys

Silkiþrykk á pappír / Silk-screen printing on paper, 2013
56 x 76 cm
Í eigu listamannsins / Courtesy of the artist

Eygló Harðardóttir

Strengur

String

Pappír, akryll, vatnslitur, þurrpastel, viður, járn, túss/
Paper, acryl, watercolour, pastel, wood, iron, tush, 2016
85 x 18 x 6 cm

Í eigu listamannsins / Courtesy of the artist

Eygló Harðardóttir

Fjögur

Four

Pappír, akryll, vatnslitur, þurrpastel, viður, járn, túss/
Paper, acryl, watercolour, pastel, wood, iron, tush, 2015
20 x 18 x 4 cm

Í eigu listamannsins / Courtesy of the artist

Eygló Harðardóttir

Framhlið

Front

Pappír, akryll, vatnslitur, þurrpastel, viður, járn, túss/
Paper, acryl, watercolour, pastel, wood, iron, tush, 2016
67 x 40 x 9 cm

Í eigu listamannsins / Courtesy of the artist

Helgi Hjaltalín Eyjólfsson

(Auðveldar flóttu) – huti verks

Running Made Easy – detail

Vatnslitur á pappír, blönduð tækni í innsetningunni

Watercolour on paper, mixed media in the installation, 2016

A4 (21 x 29,7 cm) hver örkl / each sheet,

innsetningin / the installation 210 x 100 x 100 cm

Í eigu listamannsins / Courtesy of the artist

Anna Hallin

Torso 6

Steinleir og glerungar / Stoneware and glazes, 2016

40 x 20 x 14 cm

Í eigu listamannsins / Courtesy of the artist

Guðný Kristmannsdóttir

(Glöð, gröð forynja)

Happy Horny Monster

Blönduð tækni / Mixed media, 2016

215 x 145 cm

Í eigu listamannsins / Courtesy of the artist

Nautn / Conspiracy of Pleasure

Hugmyndirnar sem liggja til grundvallar þessu verkefni snúast um nautnina; hin ýmsu lögmál hennar og birtingarmyndir sem listamennirnir fjalla um hver frá sínu sjónarhorni og forsendum.

Hverjar eru hringrásir nautnarinnar og girndarinnar? Veruleikinn er þakinn rökréttum götum sem undirmeðvitundin flæðir í gegnum. Við viljum reyna að þreifa á ímyndunaraflinu í gegnum þverfaglega skorun og skoða fýsnirnar í landslagi langana okkar. Áhugavert er að skoða meðvitaðar, ómeðvitaðar og ósjálfráðar leiðir okkar í leit að nautn.

Í neyslusamfélaginu má víða sjá hugmyndir súrealistanna í auglysingum þar sem undirmeðvitundin er oft nýtt til að ná til neytandans. Spilað er á tilfinningar okkar, nautnir og djúpstæðar langanir og hlutir jafnvel blætisgerðir til að höfða til okkar. Samkvæmt Freud notum við undirmeðvitundina til að kynnast eigin hugarórum. Í gegnum undirmeðvitundina finnum við leiðir til að uppfylla ýmsar hvatir en órar eru grundvöllur þess að við þekkjum langanir okkar.

Hópurinn samanstendur af ólíkum listamönnun og einstaklingum sem með þessu verkefni vilja skapa sameiginlegan vettvang þar sem orðræða um hlutverk nautnarinnar í listum og listsköpun, sem og útlínur eða landslag nautnarinnar í viðum skilningi, getur farið fram. Hvort sem fjallað er um þráhyggjukenndar birtingarmyndir neysluhyggju og kynlifs í samtímanum, birtingarmyndir holdsins í sjónlistum, mannslíkamann sem táknaði fyrirbæri eða innblástur, eða einfaldlega hina frumstæðu nautn sem oft fylgir listsköpun, í glímunni við efni og áferð, efnisblæti, skynjun, lit og rými en einnig dellur, þráhyggju, endurtekningar og áráttu í sköpunarferlinu. Einnig er áhugavert að skoða hvernig listamennirnir skynja hina ólíku miðla sem þeir nota, með tilliti til nautnarinnar.

Markmiðið með þessu samstarfi og sýningarverkefni er að bjóða áhorfandanum þáttöku í umræðu sem á sér stað innan ákveðins ramma sem hverfist í kringum hugmyndir og kenningar um meginlögmál nautnarinnar og hlutverk hennar í lífi okkar.

Nautn / Conspiracy of Pleasure

The ideas behind this project evolve around pleasure and its many principles and manifestations which the artists address each from their own perspective and criteria.

What are the cycles of pleasure and desire? Reality is paved with logical lanes along which the subconscious flows. We want to try to touch the imagination through a multidisciplinary overlap and examine our urges in the topography of our desires. It is interesting to study our conscious, subconscious and reflexive ways, in our search for pleasure.

In the consumer society one can frequently see the ideas of the surrealists in advertising where the subconscious is often used to reach the consumer. Our feelings, pleasures and deep urges are played with and fetishes are even used to appeal to us. According to Freud we use our subconscious to get acquainted with our own fantasies. Through the subconscious we find ways to experience various urges, while fantasies are the grounds for knowing one's desires.

The group consists of different individuals and artists who, through this project, want to create a common platform where discourse on the role of desire in art and art creation as well as the outlines and topography of desire, in a broad sense, can take place. Whether it be obsessive manifestations of consumerism and sex in our times, the appearance of the flesh in visual art, the human body as a symbolic object, inspiration or simply the primitive pleasure which often accompanies art creation in the struggle with material and texture, perception, color and space but also crazes, obsessions, fixations and repetitions in the creative process. In terms of pleasure, it is also interesting to look at how the artists perceive the different mediums they use.

The aim of this collaboration and exhibition project is to invite the viewer to participate in a discussion that takes place within a certain frame that evolves around ideas and theories on pleasure's main principles and its role in our lives.

Anna Hallin og Guðný Kristmannsdóttir

Anna Hallin

Anna Hallin er fædd í Svíþjóð árið 1965 og hefur verið búsett í Reykjavík síðan 2001. Anna hefur meistara-gráðu í leirlist frá Háskólanum í Gautaborg og í myndlist frá Mills College, Oakland, Kaliforníu. Hún hefur á ferli sínum tekið þátt í fjölmögum samsýningum hérlandis og erlendis og haldið einkasýningar hér á landi, í Svíþjóð, Finnlandi og Þýskalandi, svo nokkuð sé nefnt. Verk eftir hana eru m.a. í eigu Listasafns Reykjavíkur, Gerðarsafns, Safnasafnsins, Listasafns Reykjanesbæjar og Listasafns Íslands. Anna hefur um árabil unnið að myndlist í samstarfi við myndlistarkonuna Olgu Bergmann. Samstarf þeirra er ekki síst á sviði myndlistar í opinberu rými og sem dæmi má nefna verðlaunatillögu þeirra að listaverkum fyrir nýja fangelsisbyggingu á Hólmsheiði.

www.this.is/ahallin - www.this.is/ahallin/BERGHALL

Birgir Sigurðsson

Birgir (f. 1960) er að mestu sjálfmenntaður í myndlist, en naut um tíma handleiðslu Þorvaldar Þorsteinssonar. Hann hefur haldið 17 einkasýningar og tekið þátt í ótal samstarfsverkefnum. Birgir hefur alltaf leyft sér að vinna allskonar verk; ljósskúptúra, dansverk, videó, upplestur, póstkort og ljóð, svo eithvað sé nefnt. En útgangspunkturinn í myndlist Birgis er alltaf hans persónulega reynsla. Árið 2010 stofnaði Birgir 002 Gallerí sem er 63 fm íbúð hans að Púfubarði í Hafnarfirði. Þar hefur Birgir staðið fyrir 30 sýningum íslenskra samtímalistamanna. Sérstakar þakkir fá Pétur Jónasson og Ingvar Högni Ragnarsson, ljósmyndarar og Finnur Guðsteinsson, smiður.

www.002galleri.blogspot.com

Eygló Harðardóttir

Eygló (f. 1964) lauk námi frá Myndlista- og handíðaskóla Íslands 1987 og framhaldsnámi frá AKI – Akademie voor Beeldende Kunst í Enschede í Hollandi 1990. Árið 2005 lauk hún B.Ed. gráðu frá menntavísindadeild Háskóla Íslands og 2014 lauk hún MA gráðu við listkennsludeild Listaháskóla Íslands. Samhlíða listsköpun, sem hún hefur hlutið styrki fyrir og viðurkenningar, hefur Eygló sinnt kennslu bæði í Listaháskóla Íslands og Myndlistaskólanum í Reykjavík að hluta og með hléum. Eygló hefur starfað og sýnt verk sín hér heima og erlendis og verk hennar eru í eigu opinberra safna.

eyglohardardottir.net/

Anna Hallin

Anna is born in Sweden in 1965 and has lived in Reykjavík since 2001. Anna holds a master degree in ceramics from the University in Gothenburg and in visual arts from Mills College, Oakland, California. She has participated in several group exhibitions in Iceland and abroad and held solo exhibitions in Iceland, Sweden, Finland and Germany, to name a few. Works by her are owned, among others, by Reykjavík Art Museum, Kópavogur Art Museum, Icelandic Folk and Outsider Art Museum, Reykjanes Art Museum and the National Gallery of Iceland. Anna has for a number of years cooperated with artist Olga Bergmann in art projects. Their collaboration has mostly been about visual art in public spaces and an example of that is their prize rewarded proposal for artwork in the new prison building in Hólmsheiði.

www.this.is/ahallin - www.this.is/ahallin/BERGHALL

Birgir Sigurðsson

Birgir (born 1960) is mostly a self-taught artist, he received however some guidance from Þorvaldur Þorsteinsson for a while. He has held 17 solo exhibitions and participated in several group projects. Birgir has always allowed himself to create all kinds of artwork; light-sculptures, dance-performances, videos, recitals, postcards and poetry, to name a few. His work is however always based on his personal experience. In 2010 Birgir founded 002 Gallery, in his 63 square meter apartment at Púfubarð in Hafnarfjörður. There Birgir has organized 30 exhibitions with contemporary Icelandic artists. Special thanks to Pétur Jónasson and Ingvar Högni Ragnarsson, photographers and carpenter Finnur Guðsteinsson.

www.002galleri.blogspot.com

Eygló Harðardóttir

Eygló (born 1964) graduated from the Icelandic College of Art and Crafts in 1987 and from AKI - Akademie voor Beeldende Kunst in Enschede in the Netherlands in 1990. In 2005 she completed her B.Ed. from the University of Iceland and in 2014 she received an MA degree in Art Education from the Iceland Academy of Arts. Alongside being a recognized artist Eygló has taught both at the Iceland Academy of Art and the Reykjavík School of Visual Arts intermittently. Eygló has worked and exhibited in Iceland and abroad and works by her are owned by several museums.

eyglohardardottir.net/

Guðný Þórunn Kristmannsdóttir

Guðný (f. 1965) lauk stúdentsprófi af myndlistarbraut Fjölbraitaskólans í Breiðholti 1988. Hún stundaði síðan nám við Myndlista- og handíðaskóla Íslands 1988-1991 og brautskráðist þaðan úr málaradeild. Skömmu síðar flutti hún til Akureyrar og hefur búið þar og starfað síðan. Fyrstu einkasýningu sína, *Teikningar*, hélt hún í Gallerí Svartfugl á Akureyri 1998 og var bæjarlistamaður Akureyrar árið 2009. Guðný hefur bæði haldið einkasýningar og tekið þátt í ýmsum samsýningum hér heima og erlendis.

www.gudny.is

Helgi Hjaltalín Eyjólfsson

Helgi (f. 1968) útskrifaðist frá listasviði Fjölbraitaskólans í Breiðholti og sótti síðan nám við Myndlista- og handíðaskóla Íslands 1988-1991, Kunstakademie Düsseldorf 1991-1992, AKI í Hollandi 1992-1994 og San Francisco Art Institute 1994-1995. Hann hefur verið virkur í sýningarhaldi jafnt hér heima sem erlendis allt frá námsárunum og verk hans er m.a. að finna í safneign Listasafns Íslands og Listasafns Reykjavíkur. Helgi rak sýningarrýmið 20m² um hríð og hefur sinnt ýmsum störfum tengdum myndlist svo sem stjórnarsetu í Myndhögvarafélaginu í Reykjavík og Nýlistasafninu, verið í sýningarnefndum og starfað við kennslu. Verk Helga eru oft haganlega unnir smíða-gripir sem virðast hafa notagildi en hafa þó ekki. Hann hefur einnig fengist við aðra miðla svo sem ljósmyndir, myndbönd og litaðar teikningar.

Jóhann Ludwig Torfason

Jóhann (f. 1965) stundaði nám við grafíkdeild Myndlista og handíðaskóla Íslands 1985-1989 og við fjöltæknideild sama skóla 1989-1990. Hann hefur haldið 14 einkasýningar og tekið þátt í samsýningum og gjörningum hér heima og erlendis. Verk eftir Jóhann er að finna í opinberum söfnum á Íslandi. Jóhann stofnaði fyrirtækið/verkið *Pabbakné* árið 2005 og hefur sýnt í nafni þess síðan. Hann er einn stofnmeðlima myndasögublaðsins *Gisp* og hefur reglulega birt þar sögur og myndasögutengt efni frá 1990. Frá árinu 2006 hefur Jóhann verið umsjónarmaður prent-verkstæðis Listaháskóla Íslands og kennt þar.

www.pabbakne.is / <http://pabbakne.blog.is/>

Guðný Þórunn Kristmannsdóttir

Guðný (born 1965) completed preliminary art studies at the Comprehensive College in Breiðholt in 1988 and went from there to study at the Icelandic College of Art and Crafts in 1988-1991, where she graduated from the department of painting. Soon after she moved to Akureyri and has been living and working there ever since. Her first solo exhibition, *Drawings*, was in Galleri Svartfugl in Akureyri 1998. Guðný has both held solo exhibitions and participated in various group exhibitions in Iceland and abroad. She was Akureyri City-artist, 2009-2010.

www.gudny.is

Helgi Hjaltalín Eyjólfsson

Helgi (born 1968) completed preliminary studies in arts at the Comprehensive College in Breiðholt and studied after that at the Icelandic College of Art and Crafts 1988-1991, at Kunstakademie Düsseldorf 1991-1992, at AKI in The Netherlands 1992-1994 and at San Francisco Art Institute 1994-1995. He has exhibited his work in Iceland and abroad since graduating and his works can be found in the art collection of National Gallery of Iceland and Reykjavík Art Museum. Helgi ran the exhibition space 20m² and worked various jobs in relations to art such as being a board member at the Association of Sculptress in Reykjavík and The Living Art Museum, served on exhibition committees and done some teaching. Helgi's works are often skilfully made and appear to have some utility value, but do not. He has also worked with other mediums such as photography, video and colored.

Jóhann Ludwig Torfason

Jóhann (born 1965) studied lithography at the Icelandic College of Art and Crafts 1985 – 1989 as well as multi-technic at the same college 1989 – 1990. He has held 14 solo exhibitions and participated in group exhibitions and performances in Iceland and abroad. Work by Jóhann are owned by museums in Iceland. He founded the company/project *Pabbakné* (*Daddy's Knee*) in 2005 and has held exhibitions under this title ever since. He is one of the founding members of the cartoon magazine *Gisp* and has regularly published cartoon related material there since 1990. Since 2006 Jóhann has been the overseer of the printing shop and a teacher at the Iceland Academy of Arts.

www.pabbakne.is / <http://pabbakne.blog.is/>

Þessi sýningarskrá er gefin út í tengslum við sýninguna

Nautn / Conspiracy of Pleasure

í Listasafninu á Akureyri 11. júní 2016 – 21. ágúst 2016

í Listasafni Árnesinga í byrjun árs 2017

This catalogue is published in connection with the exhibition

Nautn / Conspiracy of Pleasure

at Akureyri Art Museum June 11th – August 21st 2016

at Listasafni Árnesinga/LÁ Art Museum in the beginning of 2017

Sýningarstjórar / curators:

Hlynur Hallsson og/and Inga Jónsdóttir

Umsjón og hönnun sýningarskrár / Catalogue production and design:

Inga Jónsdóttir

Umbrot, prentun og bókband / Layout, printing and binding:

Prentmet

Ljósmyndun / Photography:

Anna Hallín, Eygló Harðardóttir, Fótografía/Guðrún Hrönn

Helgi Hjaltalín Eyjólfsson, Ingvar Högni Ragnarsson

Jóhann Ludwig Torfason, Pétur Jónasson, Völundur Jónsson

þýðing / Translation: Þorbjörg Ásgeirsdóttir

Allur réttur áskilinn útgefanda og höfundum

© Listasafnið á Akureyri, Listasafn Árnesinga og höfundar

All rights reserved by the publisher and authors

© Akureyri Art Museum, LÁ Art Museum and authors

ISBN 978-9935-9246-6-7

Styrktaraðilar Listasafnsins á Akureyri / Akureyri Art Museum's sponsors:

Ásprænt, Flugfélag Íslands, Geimstofan, RUB23, Norðurorka, Stefna

Listasafnið á Akureyri / Akureyri Art Museum

Kaupvangsstræti 8-12, 600 Akureyri

www.listak.is

Safnstjóri / Museum Director: Hlynur Hallsson

Listasafn Árnesinga / LÁ Art Museum

Austurmörk 21, 810 Hveragerði

www.listasafnarnesinga.is

Safnstjóri / Museum Director: Inga Jónsdóttir

LISTASAFNID Á AKUREYRI
AKUREYRI ART MUSEUM

